

ခွန်ညှိသွေး
Pamphlet
ပန်ဖလက်
ကဗျာ နှင့် စကားပြေ

ဥဩသံသည နှစ်စဉ်အသစ်ကို တောင်းဆိုနေခြင်းဖြစ်၏

(က)

တပေါင်းနေက စူးစူးရဲရဲ လင်းလက်နေသည်။ မနက်ခင်း စောစောတွင် ဥဩသံကို ဟိုမှသည်မှ ကြားရသည်။ သင်္ကြန်သီချင်းသံ လွင့်ပျံလာသည်။
ဪ ... နှစ်ဟောင်းမှ နှစ်သစ်ကို ပြောင်းကူးတော့မှာ ပါလား။ ဆောင်း
အကုန် နွေအကူး လေရူးတစ်ချက် အဝှေ့တွင် ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းမြင်နေ
ရသော ဗာဒံပင်က ရွက်ဟောင်းဝါကြင့်တချို့ ကြွေလွင့်သွားသည်။ ရွက်သစ်
တွေ လဲတော့မှာကိုး။

(ခ)

‘ဗီဇ’ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကို ဇာတ်ညွှန်းရေးနေစဉ်မှာပဲ အငယ်ဆုံးသမီး မေ
တာမြင့်ဦးက ကွန်ပျူတာ စာလုံးပို့ငှဲ သေးသေးကလေးများဖြင့် ရေးထား
သော ကဗျာစာအုပ် ယူလာသည်။ ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်း ရေးထား
တဲ့ ကဗျာစာအုပ်မှာ အမှာစကား ရေးပေးပါတဲ့။ ဇာတ်ညွှန်း ရေးပြီးရင် ရေး
ပေးပျံ့မယ်ဟု တောင်းပန်ထားရသည်။

တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် ဇာတ်ညွှန်း ရေးပြီးသွားသည်။
သမီးငယ်ယူလာသော ကဗျာစာအုပ်ကို ယူဖတ်သည်။

"ခွန်းညှိသွေး"

"ပန်ဖလက် (PAMPHLET)"တဲ့။

"(PAMPHLET)" ဆိုသော စာလုံးတွေက ကျွန်တော်၏ စိတ်ကို လွန်ခဲ့သော အတိတ်ကာလ နှစ်ပေါင်း(၄၀) ကျော်ဆီသို့ ညှို့ငင်သိမ်းပိုက် ဆွဲခေါ်သွားသည်။ အဲသည်တုန်းက ကျွန်တော်၏ အသက် အနှစ်(၂၀) ဝန်းကျင် တွယ်တာခဲ့ရတဲ့ ငယ်ကာလများပဲ ဖြစ်သည်။

(ဂ)

ကျွန်တော် (၉)တန်းကျောင်းသားမှာ ကဗျာစရေးသည်။ (၁၉၇၀)ခုနှစ်တွင် ရုပ်ရှင်ကြေးမုံစာစောင်၌ ‘အခြေအနေအရ’ ဆိုသော ကျွန်တော်၏ ကဗျာ တိုလေး ပုံနှိပ်စာလုံးဖြင့် စပါလာသည်။ ကလောင်နာမည်က ‘စောဝေဦး (ရွှေတိုင်မြေ)’။

ပုံနှိပ်စာလုံးဖြင့် မပါခင်က ကဗျာကို အရူးအမူး ရူးသွပ်နေသော ကျွန်တော်တို့ဝါသနာတူ သူငယ်ချင်းတွေ မုန့်ဖိုးလေးတွေကို စုပြီး လက် ကမ်းစာစောင် (PAMPHLET) ဖယောင်းလက်ရေး ကဗျာစာအုပ်လေးတွေ ထုတ်ကြသည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အပန်းဖြေရိပ်သာထဲက ‘ပန်းဝတီ’ ကဗျာစာအုပ်ဆိုင် မှာ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး အရှေ့ဘက်တန်း၊ ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ ပြခန်းအဝင်က ကဗျာဆရာ ကိုရွှေသန်းမြင့်၏ ပုဂံစုတ်တံဆိုင်မှာ တင်ရောင်းကြသည်။ တစ်အုပ်နှစ်ကျပ်၊ သူငယ်ချင်းတွေကို အတင်းအဓမ္မ ရောင်းကြသည်။ ကဗျာ စာအုပ် ထုတ်တိုင်း အရင်းပြန်မရလည်း ကျွန်တော်တို့ ပျော်ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကဗျာတွေ စာဖတ်ပရိသတ် လက်ထဲရောက်ပြီး ကျွန်တော် တို့ ‘ကဗျာဆရာ’ ဖြစ်ပြီဟု သွေးနားထင်ရောက် ရင်အုပ်မောက်ကာ ခြေဖနောင့်သံစူး နေခဲ့ကြသည်။ အဲသည်တုန်းက ပျော်ရွှင်ခဲ့သော ပီတိ ခံစားမှုများကို ကျွန်တော်ယနေ့အထိ မမေ့သေးပါ။ ရင်ခုန် ကျေနပ်နေတုန်း ပဲ ဖြစ်သည်။

(ဃ)

PAMPHLET ‘လက်ကမ်းကဗျာစာအုပ်’ ခေတ်မှာ ကျွန်တော်တို့ ကဗျာဆရာပေါက်စတွေ ရူးသွပ်ခဲ့သော ကဗျာစာအုပ်တွေ များစွာရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့နှင့် ခေတ်ပြိုင် ကဗျာဆရာအားလုံးလိုလို ဖယောင်းလက်ရေး မင်နှိပ်စာ ကူးစက်လှည့် ကဗျာစာအုပ်တွေ ထုတ်ခဲ့ဖူးကြသည်။ ဆရာမောင် သာနိုး ဘာသာပြန်ထားသော ကဗျာဆရာ မာယာကော့ဖ်စကီး၏ ‘ဘောင်းဘီဝတ်မိုးတိမ်’ ကဗျာဆရာရွှေရ (တောင်ကုတ်) တို့၏ ‘တောမီး၊ အောင်ချိုမ့်၊ ဖော်ဝေး၊ မောင်ချောနွယ်တို့၏ သစ်ရွက်အသေများပေါ်မှ ရက်စက်သော ဂီတ’ သစ္စာနီ နွမ်ဂျာသိုင်း၊ မောင်မိုးပြာတို့၏ ‘သုံးခုတစ်တွဲ’၊ ‘အသစ်၌ စေးကပ်ငြိတွဲခြင်း’ စသည့် စာအုပ်များက ကျွန်တော်တို့ အငမ်းမရ ရေငတ်သလို လိုက်ရှာဖတ်ခဲ့သော စာအုပ်များဖြစ်သည်။

(င)

ကဗျာဆရာ ခွန်းညှိသွေး၏ ကဗျာများကတော့ ကျွန်တော့်ကို ရင်ခုန်သံ အသစ်တွေပေးသည်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်း အသစ်တွေပေးသည်။ စကားလုံး အတွဲအစပ် အသစ်အဆန်းတွေ ပေးသည်။ လူငယ်တစ်ယောက်၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းက ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်သန်းခဲ့သော ခေတ်ကာလများနှင့် မတူ ဆန်းပြား ခမ်းနားလွန်းနေသည်။ ကျွန်တော် မနည်းအမီလိုက်ရသည်။

စာပုဒ်ခွဲမှု၊ အထားအသို၊ စကားလုံး ရွေးချယ်မှုနှင့် ပုဒ်ထီး ပုဒ်မ ဆုံးဖြတ် မှုကတော့ ကဗျာဆရာ ခွန်းညှိသွေး၏ စာဖတ်အား ကျေညက်မှုနှင့် အနုပညာပေါ် အာရုံဝင်စား စူးစိုက်မှုတို့ကပဲ ‘အတွေ့အကြုံအသစ်တွေ’ ပေး ရင်း တည့်မတ် ထိန်းကျောင်း ပေးသွားမှာပဲ ဖြစ်သည်။

ကဗျာဆရာ ခွန်းညှိသွေး၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်း အိပ်မက်သစ်တွေက လွန်လွန်းလှသည်။ ခွန်းညှိသွေး ကံကောင်းပါသည်။

(၂၀၁၇ မတ် ၂၁) သည် ‘ကမ္ဘာ့ကဗျာနေ့’ ဖြစ်သည်။

‘ကမ္ဘာ့ကဗျာနေ့’ တွင် ကဗျာဆရာအသစ်ကလေး ခွန်းညှိသွေး၏ ပန်ဖလက် (PAMPHLET) ကဗျာစာအုပ်ကို ဖတ်ခွင့်ရသည်။ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆိုလိုက်ပါသည်။

"ခွန်းညှိသွေး ... အောင်မြင်ပါစေ"

(စ)

အမှာစာ၏ နောက်ဆုံး ဆုတောင်းစကား ရေးအပြီးတွင် ကျွန်တော်၏ အကြည့်များက ပြတင်းပေါက်မှ မြင်နေရသော ဗာဒံပင်ဆီ အကြည့်ရောက်သွားသည်။

တပေါင်းလေရူး အငွေ့တွင် ဥဩသံချိုချိုလေးကို ကြားရသည်။ ဥဩသံသည် နှစ်စဉ်အသစ်ကို တောင်းဆိုနေခြင်း ဖြစ်၏။

ဟင် ... ပုရစ်နု ရွက်သစ်ကလေးတွေ ထွက်နေကြပါလား၊ မကြာမီ ရွက်နုသစ်တွေနှင့် စိမ်းလန်း ဝေဆာတော့မည်။ သင်္ကြန်ကျတော့မည်၊ နှစ်ဟောင်းမှ နှစ်သစ်ကို ပြောင်းကူးတော့မည်။

"ရွက်နုသစ်များဖြင့် ကမ္ဘာကြီး စိမ်းလန်းဝေဆာ ချိုမြိန် ငြိမ်းချမ်းပါစေသတည်း ..."

မြင့်ဦးဦးမြင့်
